

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „ Foia Diecezană ”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	
Pe jumătate de an	50 „			
Pe un pătrar de an	25 „			
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		150 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 2075 E. 1925.

CIRCULAR

Cătră—

Prea On. Oficiul protopresbiterale și On. Oficiul parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Competințele diecezane, ce le plătesc comunele noastre bisericesti în cele mai rare cazuri sunt fixate în sume rotunde. Drept aceea atât cei ce le încasează, cât și cei ce le contează își pierd timpul cu inducerea, sumizarea, purtarea în evidență și administrarea fracțiunilor leului, care pierdere de timp nu stă în nici o proporție cu rezultatul obținut prin încassarea acestor frânturi.

Deci având pe de o parte în vedere, că atât organele de încassare, cât și contabilitatea întâmpină greutăți în urma acestor fracțiuni, având pe de altă parte în vedere, că moneda mai mică de 25 bani nici nu avem și și aceasta se află destul de rar în circulație, — Consistorul nostru diecezan în ședința sa ținută în 6 Maiu a. c., a decis, ca începând cu anul 1925 comunele noastre bisericesti să rotunzească la speșele deputaților sinodali și congresuali, precum și la convenția episcopoească fracțiunile leului la câte un leu întreg.

Așa dară începând cu anul 1925 comunele noastre bisericesti, a căror competențe diecezane sunt fixate și în frânturi de leu, vor întregi frânturile la câte un leu întreg d. e. în loc de 23 lei 18 bani, vor plăti de aici înainte 24 lei, sau în loc de 67 lei 09 bani vor plăti 68 lei.

Caransebeș în 16 Iunie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

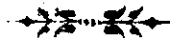
Nr. 2736 E. 1925.

On. Oficii parohiale, cari n'au satisfăcut până acum circularului nostru ddto 21 Decembrie 1924 Nr. 5184 E. 1924 se provoacă, ca *imediat* să provadă tipăritura, ce li-sa trimis, cu datele convenite, subșternându-o fără amânare încoaci, căci în baza dispozițiunei On. Ministeriu al Cultelor și Artelor ni-se cere tabloul proprietăților agricole ale parohiilor și filiilor.

Caransebeș în 17 Iunie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Hirotonirea

**P. S. Sale noului Episcop al Aradului
DR. GRIGORIE COMȘA.**

Sâmbătă seara în 13 I. c. la ora 4 $\frac{1}{2}$, s'au început ceremoniile religioase prescrise la hirotonirea de arhieru, pentru hirotonirea noului episcop al Aradului, a I. P. C. Sale arhimandritului Dr. Grigorie Comșa.

Serviciul s'a început cu vecernia în biserica catedrală la care au luat parte pe lângă I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, P. S. S. Lor Var-tolomei episcopul Râmnicului- Noului-Severin, Iosif episcopul Caransebeșului și arhierul Filaret, sosiți Sâmbătă dimineața în Sibiu spre a con-lucra la hirotonirea noului episcop al Aradului. Au servit protopresbiterii Mihai Păcățianu, dr. Aurel Crăciunescu și Emilian Cioran; diaconii Ioan Ciora, Ioan Mardale și Clement Mărculescu.

După mărirea dela stihoavnă s'a rostit ectenie și pentru nou alesul episcop Grigorie.

Diaconul Ioan Ciora s'a prezentat în fața alesului și după ce l-a cădit de 3 ori, îl conduce înaintea ușilor împărătești, îi cetește actul prin care i se comunică, că sinodul arhieresc l-a aflat

vrednic de treapta arhieriei, iar Majestatea Sa Regele Ferdinand I i-a întărit alegerea de episcop al Aradului.

Alesul răspunde, că primește cu mulțumire vestea și se supune votului arhieresc și hotărârii preainalte, promițând că va păstori cu tot zelul și va conduce în fapte bune turma cvântătoare din de Dumnezeu scutita dieceză a Aradului.

După acest răspuns și promisiune, alesul merge și ocupă loc cu ceilalți arhieriei la masa pusă în fața de către miazănoapte a iconostasului, înconjurată de 5 fotolii, și pe care erau așezate o sticlă cu vin roșu, 5 păhare și prescuri. S'au rostit apoi obișnuitele polichroane pentru Majestatea Sa Regele Ferdinand I, pentru cei patru patriarhi, pentru preasfințitul Sinod al bisericii autocefale române, pentru I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, pentru episcopii Vartolomei, Iosif și Filaret, pentru nou alesul episcop Grigorie, pentru tot clerul, pentru dregătoriile militare, civile și pentru popor. Fiecărui polichron cântăreții răspundeau cu „mulți fericiți ani“, iar mitropolitul și arhieriei împreună cu nou alesul închină în sănătatea celor amintiți în polichron.

După acestea a urmat vecernia mare după tipicul Rusaliilor împreună cu litia celebrată de P. S. Sa episcopul Vartolomei și privegherea.

Serviciul divin s'a terminat la ora 7 și jumătate seara.

Duminică în 14 Iunie în decursul sfintei liturghii s'a îndeplinit apoi adevăratul act al hirotonirii alesului întru arhierie.

La ora 9 preoții celebranți îmbrăcați în ornate și anume protoierii: Mihai Păcățianu, Dr. Vasile Bologna, Dr. George Proca, Dr. Aurel Crăciunescu, Dr. Vasile Stan, Emilian Cioran, Ioan Dăncilă și Dr. Andreiu Gălea și diaconii: Ioan Ciora, Dr. Nicolae Tărchilă, Ioan Mardale și Clement Crăciunescu, în frunte cu nou alesul episcop Grigorie și corul seminarial în sunetul clopotelor, au ieșit în procesiune din catedrală și au mers la reședința mitropolitană spre a conduce ierarhii la biserică.

Arhieriei îmbrăcați în ornate strălucitoare venind în catedrală se postează înaintea altarului, luând loc pe foteliile din mijlocul bisericii. Pe cel din mijloc mitropolitul Nicolae, având deadreapta pe episcopul Vartolomei, iar la stânga pe episcopul Iosif și arhierieul Filaret. Înaintea lor este întins un covor pe care e brodat chipul vulturului.

E condus acum înaintea arhieriei alesul și după ce diaconul Ioan Ciora zice: „Poruncește, porunciți, poruncește Inalt Preasfințite stăpâne!“ Protopresbiterul Dr. A. Crăciunescu îl prezintă arhieriei cu cuvintele: „Cu umilință se prezintă I. P. S. Tale spre hirotonire iubitul de Dumnezeu Precuciosul arhimandrit Grigorie, ales și

întărit episcop al Aradului și se pune I. P. S. Sale spre grațioasă dispozițiune“.

Mitropolitul Nicolae întreabă:

De ce ai venit?

Alesul răspunde:

„Am venit să cer hirotonirea cu preasfințitul dar arhieresc“.

Mitropolitul:

Arată-ne nouă cum crezi?

Alesul rostește simbolul credinței, după care mitropolitul îl binecuvântă de 3 ori zicând:

„Darul lui Dumnezeu Tatăl și al Domnului nostru Iisus Christos și al Duhului sfânt să fie cu tine“.

Alesul e condus până ce ajunge să stea pe mijlocul vulturului și-l prezintă din nou, la ce P. S. Sa episcopul Vartolomei îl agrăiește cu următoarele:

„Arată-ne nouă mai pe larg cum crezi despre întruparea Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu“?

Alesul rostește partea referitoare din simbolul credinței complectată cu esența dogmei despre cele trei ipostasuri ale sfintei Treimi și respingerea eresurilor lui Arie, Macedonie și Nestoriu.

Episcopul Iosif îl întreabă:

„Mai spune-ne cum crezi despre canoanele sfinților apostoli și ale sf. părinți“? ear alesul răspunde cu declarația, prin care-și precisează mărturisirea credinței.

Arhierieul Filaret îl întreabă:

Dar despre sfânta cuminecătura cum crezi?

Alesul răspunde accentuând doctrina bisericii și își precisează misiunea arhierescă.

După acestea I. P. S. Sa Mitropolitul și ceilalți îl binecuvântă, el se închină de trei ori arhieriei și le sărută mâna, ear ei îl sărută pe frunte. Covorul e dus acum înaintea icoanei Mântuitorului, unde alesul stă până la cântarea „Câți în Christos“ când e condus în altar spre a fi hirotonit.

Este condus în jurul prestolului de 3-ori de protoiereul Dr. A. Crăciunescu și diaconul Ioan Ciora, apoi îngenunche înaintea prestolului, punându-i toți arhieriei omofoarele pe cap. I. P. S. Sa mitropolitul citește rugăciunile prescrite pentru hirotonirea arhieriei și-l prezintă apoi credincioșilor de 3-ori în ușa împărătească cu cuvintele: „Vrednic este!“

Corul întonează: „Vrednic este“.

Cu aceasta hirotonirea a fost terminată, continuându-se liturghia, în decursul căria noul episcop Grigorie a hirotonit întru presbiter pe diaconul N. Ivan pentru parohia Dobârca.

(Telegr. Rom.)

Cuvântarea protopresbiterului Traian Oprea în calitate de comisar consist.

la instalarea protopresbiterului Alexandru Muntean în Răcăjdia la 21 Maiu 1925.

Motto :

„Lumina dreptilor arde pururea ; iar candela necredincioșilor se va stânge“.

Pil. I. Solomon XIII. 9.

Iubiți ascultători! Astăzi, când biserica noastră dreptmăritoare sârbează pomenirea ss. Constantin și Elena, tractul protopresbiterial al Bisericii-albe pe baza scrisorilor mai marilor diecezei noastre, cetite aici are și a doua sărbătoare însemnată, instalarea mirelui său mult așteptat a P. On. D. protopresbiter Alexandru Muntean.

Se cuvine, ca se aprindem lumina sufletelor noastre, spre a cunoaște deplin însemnătatea acestor sărbători.

În primul rând, constatăm, că din șirul împăraților Romani, cari au persecutat pe cei dinți creștini Constantin împăratul a fost primul, care a primit legea lui Christos, carele i-a dat crucea, în semnul căreia a învins pe protivnicul său Maxentie de și acesta, avea oștiri neasămănat mai mari.

Constantin a fost împărat al străbunilor noștri Romani și noi cei născuți din aceasta viață, de veacuri sărbăm cu pietate creștinească pomenirea lui și a maicei sale Elena, carea căutând, a aflat și înălțat crucea lui Iisus.

Ne este binecunoscut, că precum prin crucea lui Christos, a fost învingătoare, mica oștire a lui Constantin, așa a fost și poporul nostru — dela plămădirea lui — biserica lui Christos, maică ocrotitoare.

Prin biserică s'au vestit învățăturile lui Christos, despre cari zice sf. scriptură: „ceriul și pământul vor trece, dar din acele învățături, nici o iotă și nici o cirtă, nu se va perde“.

Biserica a fost povățuitoarea poporului nostru născut creștin, ea nea păstrat prin cărțile sfinte limba care a format sufletul unitar al Românilor de pretutindenea, de am putut ajunge — aproape toți — la limanul mântuirii și al libertății.

Neamul nostru de două milenii a făcut călătoria vieții sale pe valea plângerilor, inpilat, umilit și amenințat cu stângere. Dar atunci, când biserica sa era să se prebușească în ruină, mult milostivul Dumnezeu, a trimis în fruntea ei și a neamului nostru, bărbați vrednici, preoți cu zel apostolic, cari au știut înțelege, jalea sufletului românesc și cu jertfire de sîne au apărat, cetatea nebiruită a neamului — biserica — carea după cuvintele lui Solomon este: „Lumina dreptilor, care arde pururea“.

Această lumină și astfel de zel național, a făcut martir la Sopron, pe vrednicul nostru protopresbiter Dr. G. Dragomir a cărui memorie o vom păstra din generație în generație.

În cursul războiului mondial am avut ocazie să ne convingem de adevărul cuvintelor înțelept. Solomon, că „candela necredincioșilor se va stânge“ întrucât inpilatorii de veacuri a neamului și bisericii noastre străbune, pentru tirania lor și sufletul lor străjăreți și plin de necredință, au fost umiliți, învinși și prăvăliți în groapa ce o săpaseră neamului nostru.

Acum în zilele noastre de izbândă — națională, ca sa nu se stângă candela luminei noastre păstrată de biserica lui Christos, ca aceea a necredincioșilor, datori suntem se ridicăm din umilirea seculară și se susținem toate instituțiile noastre moștenite dela înaintași, ca să ne arătăm vrednici de darul cel bogat al lui Dumnezeu, care ni s'au revărsat prin urma suferințelor și jertfele acestor înaintași.

Sf. Constantin nu s'a mărginit numai se recunoască darul lui Dumnezeu prin semnul cel ceresc, el crucea care l'a făcut învingător a cusut-o pe umărul soldaților săi și după ce a primit botezul, el și maica sa Elena, au sădit adânc în sufletul supușilor săi Evangelia lui Christos.

Astfel și noi datori suntem ca în schimb, pentru darul mântuirii și desrobirei, se, facem tot ceea ce se recere pentru propășirea întărirea și înflorirea tuturor instituțiilor noastre de credință, cultură și bună stare, iar ajungerea acestui scop — se nu uităm — nu poate fi rezultatul muncii unu* mănunchi de oameni, ori cât ar fi aceștia de luminați, sau de energici, ci se recere o muncă colectivă dela mic până la cel mai mare. Însă aceasta muncă se grijim se fie ferită de umbra politicianismului, care prea a început să ne otrăvească rândurile dela eliberare până în prezent.

Nu mai amintesc de alte patimi, ca dorul de mărire și îmbogățire fără muncă, egoism, ambiții și alte moravuri, cari producând vrajbă și sfășieri, conduc la dezastruoasa ruină.

Acestor porniri păcătoase, să se opună: munca desinteresată, mândria națională și iubirea de patrie!

Aceste calități, se vor practiza foarte ușor, dacă vom ține în vedere însuși universul întocmit de legea eternă, care din veac residă în Dumnezeu, cum universul î-și are cursul său, cu patru anotimpuri, toate fecunde și folositoare în felul lor. Așa și omul însuși, carele prin legea naturală, e dăruit dela Dumnezeu cu facultățile sale pe urma cărora e dator să preamărească pe ziditorul său după preceptele sf. scripturi și stăpân făcându-se prin voința sa

peste aceste calități se va supune legilor și regulilor sociale, morale și civile, cari respectându-se garantează trăinicia patriei și a neamului.

La baza iubirii de biserică, de patrie, de ordine morală și socială, stau cuvintele sf. Scripturi: Iubiți pe mai marii voștri și vă supuneți lor că ei privighează pentru sufletele voastre". (Evrei C. 13, 17). Purcezind și noi din aceste cuvinte, vom înțelege deplin însemnătatea momentului de astăzi, adică instalarea maimarelui acestui protopresbiterat, carele în virtutea singheliei Arhieresti a primit puterea duhovnicescă și administrativă asupra comunelor tractuali pe cari le va conduce conștincios de cuvintele cari i-se spun de sf. Evangelist Matei: „Voi sunteți lumina lumii; iar lumina nu se ascunde sub obroc, ci se aprinde și în sfeșnic se ridică, ca se lumineze tuturor“!

Mă văd dispensat, iubite frate în Christos, să-ți dau povețe, pentru că de o parte î-ți cunoaștem frumoasele pregătiri și sufletul nobil, din care, binele și frumosul a-i ținut săl exprimi în poezie, de altă parte, praxa de protopresbiter de până acum, ne îndreptățește, a spera activitate rodnică în acest tract fruntaș. De aceea iubitorul cler și popor din acest tract — în calitate de comisar consistorial, î-i exprim sinceri felicitări, căci de azi înainte i-și are cărmaciul natural al intereselor bisericesti și administrative și înplor binecuvântarea lui Dumnezeu să întărească trăinicie, iubirea ce o manifestați azi șefului vostru, această iubire să vă aducă tuturor mângăere, progres și înflorire bisericeii, iar în calitate de fost administrator protopresbiterat al Dv. mulțumindu-vă de încrederea ce mi-ați dovedit, cu toate ocaziunile, vă zic cu dragoste frățească „rămas bun“, rugându-vă, că dacă voiu fi promovat, cu Dv. binele acestui tract, cât de puțin să mă păstrați în aducerea aminte a Dv; în schimb vă asigur, că nu voiu înceta a ruga pe bunul Dumnezeu, să și reverse darurile sale cele bogate asupra Dv. asupra bisericeii și neamului românesc.

Amin!

Cuvântarea protopresbiterului Alexandru Munteanu

la instalarea de protopresbiter al „Bisericii-Albe, în Răcăldia, în ziua de Constantin și Elena, la 21 Maiu, 1925.

Voi sunteți lumina lumii; așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, că văzând faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl vostru cel din Ceruri.
Matei 5, 14—16.

Tractul protopresbiterat „Biserica-Albă“ după o vacanță îndelungată astăzi cu instalarea mea de protopresbiter tractual, se îndepli-

nește. Alegerea noului protopop, făcută cu observarea prescrierilor statutului nostru șagunian, prin confirmarea ei și din partea Prea Venerabilului Consistor mitropolitan din Sibiu, mi-a dat a înțelege, că de viața și activitatea mea, în mijlocul D-voastră, să leagă anumite speranțe și că, superioritatea mea bisericească, dela Caransebeș pune pe numerii mai o mare și grea răspundere.

De mai bine un an, domniile voastre ați auzit diferite zvonuri, că mam hotărât altfel și, că în sfârșit am renunțat la onoarea de a mai fi protopopul Bisericeii-Albe. Aceste idei, puse în circulație, de sigur fără să fiu întreat, astăzi dispar fără de urmă. Ca om iubitor de dreptate și crescut în sentimentul creștinesc, am respectat în totdeauna pe omul de caracter integru, pe omul de onoare. Sunt preot! Mi-am dat cuvântul de onoare, că voi veni, și eată! mi-am ținut cuvântul dat! Am venit, pentru că așa-mi poruncește idealul nostru Iisus Christos! Am venit pentru bucuria mântuirii sufletelor; am venit pentru a sădi în toată inima românească dorul sfânt de a petrece și în viață și după moartea vremelnică, tot numai cu Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos! Și nu mă voi lăuda, că singur voi face lucrul acesta. Ceea ce cred, că va fi partea mea personală în lucrul acesta, este grija de a nivela asperitățile societății noastre, și prin armonia sufletelor să fac mai apropiată clipa, când Mântuitorul va intra în casele noastre.

De sigur, vor fi mulți, cari se vor întreba: de ce ai venit așa de târziu? Și oare, acolo unde erai, n'ai putut urma acest ideal?

Le voi răspunde: Mai bine târziu, decât nici odată; iar idealul? Christos este pretutindeni și aicea; iar ca misionar al Evangheliei Lui, vreau să-i slujesc, de aici înainte, în mijlocul Bănățenilor mei, fiind și eu un fiu al Bănățului! Dorul de pământul acesta, un glas tainic de chemare, o șoaptă nespuse de dulce, mă tot chema: Vino acasă, și am venit! Poate a fost numai glasul conștiinței mele, a dorului, care în anii din urmă a crescut stăpân peste întreaga ființa mea, nu știu! Poate să nu fie viitorul ce mă așteaptă atât de frumos precum mi-lă plăsmuit vederea satelor și a poporului, primirea preoțimeii, învățătorimeii inteligenței, și a poporului dreptcredincios din această podoabă a lumii românești, care este Bănatul, și Bănatul de pe malul Nerei! Nu știu! Dumnezeu știe! Poate să întâmpin greutăți nebanuite, dar, ceea ce nu poate omul în lumea aceasta, poate și chiar prisosește mila Domnului, care pe cele slabe le întărește.

Când fac aceste reflexiuni, trebuie să vă mărturisesc, că vin dintr'o lume de oameni plini

de dragostea legii românești ortodoxe, din mijlocul unor suflete dornice de lumina și povăța învățărilor Mântuitorului nostru Iisus Christos; eram încunjurat și de dragostea și de grația Episcopului meu a Prea Sfințitului Roman Ciorogariu, și de dragostea clerului și a poporului din fostul meu protopresbiterat al Pesteșului din județul Bihor! Doar am trăit acolo douăzeci de ani! . . . În acești douăzeci de ani am cunoscut și mă cunoștea întreagă valea Crișului repede, am trăit cu blândețe și iubire creștinească în mijlocul lor; am îndurat alături de alți buni români urgia dușmanilor și am gustat în urmă, fericirea zilelor de epopee, cari Dumnezeu le-a dăruit neamului românesc, prin unitatea națională! Și să vedeți, că printre toate momentele de durere și de bucurie oftarea sufletului meu era Bănatul, domniile voastre toți erați ascunși în inima și sufletul meu; D-Voastră toți, cu puterea unui farmec iresistibil ziceați: Vino acasă și iată'm venit! Sunetul clopotelor dela sfintele biserici prin sate, cântarea în strane, aici, în Răcăjdia, când am servit sfânta liturgie, corul, ținuta și dragostea de biserică a poporului, păstrarea datinelor și a tradițiilor naționale, care le observasem, mi-se părea, că nu vor-întări voința, ca să ne punem bărbătește, cu toți asemenea bunilor grădinari la lucru, ca să stărpim și buruiana păcatelor din sufletele noastre.

Când am venit în Răcăjdia să candidez am găsit—cu durere amară în suflet o spun,—am găsit un mare suflet de preot român greu bolnav, pe fiertatul și mult regretatul Cornel Mircea. Par-că-l auz și în clipa aceasta, cum vorbea atunci inimei mele despre românii dreptcredincioși din acest protopresbiterat! L-am asigurat, că voi veni, dacă cei în drept î-mi vor deschide prin sufletele lor, poarta în cetatea iubirii. Și omul bolnav pe moarte, zimbea. . . Acest zimbet, care nu mai ieră din lumea aceasta, ci din lumea îngerilor, acel glas de chemare și din mormânt îmi spune și azi: Vino acasă și am venit! Și dascălul Guga și preotul Panciovan și mulți prieteni spuneau: Noi te iubim și noi te vrem, dar n'ai să vii, și eată, am venit!

Puținul timp, cât am fost atunci la Răcăjdia, și prin satele care le-am putut străbate, mi-a lăsat în inimă o convingere, luminoasă, că avem aici cler și popor, pregătit pentru progres cu armele luminei! Eu am fost totdeauna un sincer și călduros misionar pentru propovăduirea Evangheliei luminei Mântuitorului nostru Iisus Christos. De aceea am dreptul de a crede și a fi convins, că în calitatea mea de protopop al Bisericii-albe și în activitatea, ce voi desvolta pentru întărirea vieții creștinești, pe terenul oratoriei bisericesti, pe cel al moralei creștine și al

culturei naționale române, va fi secondat de preoții mei, de învățători și de inteligența și de poporul meu bănațean. Pe acest popor trebuie să-l vedem și să-l știm „fruntea“, nu numai după fireasca lui inteligență, ci și după modul nou de viață creștinească! Aceasta viață va trebui să-i străbată copilăria, să-i încălzească tinerețea, să-i rodească bărbăția cu băeți sănătoși și mulți și plini de vigoare românească! Țara e mare, Țara e sfântă, dușmanii sunt mulți și noi să fim puțini? Noi slabi și ei tari? De jertfele, ce le-am dat? O Dumnezeule mare, scazi-ne de întunerecul acestui gând!!

Trecutul vieții mele are legături tainice și adânci cu trecutul vrednicului întru pomenire, fericitul meu prodeșor și amic: Dr. Gh. Dragomir, al cărui suflet de mare și înflăcărat român, îl admiră toată românimea, fiind unul dintre mucenicii neamului. Idealul, căruia ne-am închinat amândoi tinerețele, înflorirea legii și a limbei românești mia rămas moștenire scumpă și eu nu mai vreau și nu pot să-mi închin steagul, decât numai cu prețul vieții mele. Îi simt aici, cu sufletul lângă sufletul meu și ca pe un prieten drag, ce mi-a fost în totdeauna, îl aud, par-că spunându-mi: Vino și eată am venit!

Acum vreau să vă arăt legăturile, ce le voi păstra de aici înainte: Prea Sfințitului Episcop Dr. Iosif Tr. Badescu voi fi cu supunere și iubire adâncă; sfințitor săi probați, în frunte cu Prea Sfinția Sa Arhiepiscopul Filarêt Musta, cu respect și dragoste sinceră. Colegilor mei protopopi le aduc o inimă, care va semăna concordia și drago tea frățescă întru Christos Domnul. Preoțimea tractuală primește un suflet de frate binevoitor și ocrotitor în dreptate; iar poporului, din acest tract îi spun cu Mântuitorului: „Poruncă nouă vă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul, precum și eu v-am iubit pe voi“; căci „întru aceasta va cunoaște pe voi lumea, că sunteți fii mei“.

Voi fi purtător de grijă de mântuirea sufletelor țărânilor, prin cât mai deasă mărturisire de păcate, apoi prin cuminecarea lor cu însuș trupul și sângele Mântuitorului nostru Iisus Christos!

Biserica noastră păstrează dela începutul ființării sale, neatinsă, neaduse și neschimbate de mâni omenești toate învățăturile Domnului. În aceeaș vreme și într'un mod genial, prin această biserică s'a creiat, s'a desvoltat și a devenit biruitor în lupte grele, sufletul neamului românesc! Această biserică, în temelul dreptului istoric și al puterii de viață a neamului nostru, întregit în hotarele lui etnice, s'a ridicat prin constituția țării la biserică dominantă în stat; iar ca urmare firească în zilele nu de mult trecute și-a dat vrednicul titlu de Patriarhie,

într'un timp, când e vorba să se facă marele jubileu de 1600 de ani, de când sub împăratul Constantin și cu maica sa Elena, la anul 325 după Christos adunați la Nicea 318 Preasfințiți Părinți Episcopi, s'au întrunit în cel dintâiu Sinod ecumenic, și când ni-se dă și nouă prilej, celor cu dare de mână, să mergem la Ierusalim, ca să ne închinăm sfântului mormânt: într'un timp când vom putea avea mândria și bucuria, ca să-l vedem pe Patriarhul nostru, Sanctitatea Sa Dr. Miron Cristea, cu drept egal celorlalți patriarhi, reprezentând ortodoxismul românesc, cu cinstea și demnitatea, care ne-o dă trecutul glorios și devotamentul neînfrânt al credincioșilor noștri de pretutindenea și din toate timpurile.

Așa a voit Domnul să înalțe pe cei smeriți și să umilească mândria celor tari și puternici! În toate altarele bisericii române ortodoxe se vor face slujbe de mulțumită bunului Dumnezeu pentru marile și sfintele daruri și binefaceri, cari ni le-au făcut nouă. Clopotele bisericilor sună duios și dulce; rugăciunea inimilor noastre creștinești se nălță sfoase, la ceruri: credința străbună începe să rodească și mila tatălui, cu darul și iubirea lui de oameni ne umple casele de lumină, pământurile de roduri, codri și isoarele de farmec dumnezeesc.

Dela răsăritul soarelui până la apus, lumea românească sârbează azi și sârbăm și noi în cerc mai mic, triumful creștinătății prin biruința crucei celei făcătoare de viață a Mântuitorului Christos. Ea îl duse pe împăratul Constantin și pe maică-sa Elena ca s'o aștepte, s'o așeze în fruntea tuturor steagurilor de luptă, ca în semnul ei să-l biruească pe Maxențiu și pe toți vrășmașii săi. Văzând noi această sfântă cruce, care-l făcu pe Constantin și Elena împărați de Dumnezeu încoronați și nu de oameni; îi făcu întocmai cu apostolii, vrednici de mare și nepăritoare cinste inimile noastre cu frică și cutremur se apropie de stăpânul Christos, buzele noastre sărută sfânta cruce, sărută locul cuielor, locul lancei din sfânta lui coastă; sărută urma picurilor de sfânt și dumnezeesc sânge prelins pe cruce spre pământ și cu ură în potrița păcatului, cu dor de mântuire pentru suflete facem făgăduință solemnă, că vom începe o viață nouă. Ne vom întrece unii pe alții în practica curajoasă și sfântă a virtuților. Vom avea milă pentru cei săraci și neputincioși. Inima noastră să fie seismograful faptelor milei trupești și duhovnicești; iar în lacrima iubirii din ochii noștri de aproapele să-se oglinească totdeauna chipul lui Christos celui înviat din morți!

Bucuria aceea, pe care avut-o sfântă Elena, când a aflat sfânta Cruce, făcătoare de minuni a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos să Vi-o dăruiească și vouă, iubit cler și popor,

bunul Dumnezeu, și azi și în toate zilele vieții voastre; iar frații mei întru Christos Domnul, preoții, ca adevărați soldați, înregimentați în oastea lui Christos, voi să luați duh puternic și Crucea Lui, să biruiți pe Satana și pe toți văzuții și nevăzuții vrășmași, făcând astfel, ca în suflete să pogoriți raiul și împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Mulțumesc Prea On. Domn Traian Oprea mondatar episcopesc pentru ostenețele avute cu prilejul instalării mele din ziua de azi, asigurându-l de dragoste nefățarnică. Mulțumesc forurilor mele superioare pentru onoarea, ce mi-au făcut-o prin votul dat la confirmarea alegerii de protopresbiter în acest tract; mulțumesc tuturor membrilor sinodului protopresbiteral neuitând, firește, a-le mulțumi și acelora, cari faptele m'au onorat cu votul lor.

În fine, cu umiluiță și cu frică alerg la Tine părintele luminei și al îndurărilor! Deschide mintea, luminează inima, determină voința fiilor mei sufletești, în acest sârbătoresc moment, și-i povățuiește la credința cea adevărată, la speranța mântuirii prin Crucea Fiului Tau și la dragostea dumnezeieștilor învățături, din sfântă Evangelia Lui! De-au greșit iertă-le lor! De-au făcut bine, umple cu bunătăți casele lor. Ferește-i, o Doamne, de boale cumplite și de chinurile amare și de războiul cel dintre noi! Și-Ți adă aminte, că ne-ai slobozit pre noi din robia străinului și ne-ai adus la înfrățirea de-atâtea secole visată: O turmă și un păstor, un Rege și o Țară. . . .

Preste capul meu și al credincioșilor mei trimite harul mântuirii pentru cuvântul, că nu v'om lăsa amvonalele Tale mute, nici conștiințele noastre amorțite; vom păstra altarele curate și Te vom chema cu dor și dragoste nemărginită. Tie îți încredințăm viața și sufletele noastre și pe-ale urmașilor noștri, acum și pururea și'n veci vecilor, amin!

Ș T I R I

Sesiunile parohiale reduse. Ministerul Cultelor și Artelor a intervenit la Direcția Casei Centrale a Improprietării, să dispună, ca sesiunile parohiale reduse să nu se mai exproprieze, iar cele deja expropriate să fie retrocedate bisericilor.

Inființare de atelier. Ministerul Instrucțiunii a aprobat înființarea unui atelier de țesătorie în comuna Ada-Caleh (insula), pendinte de județul Mehedinți, pentru fetele din acea insulă.

Despăgubirile de război. Ministerul de Finanțe a prevăzut în bugetul anului 1923 suma de 300 milioane Lei, iar în bugetul anului 1925

încă 250 de milioane Lei pentru a se plăti a conturi celor ce au suferit pagube în cursul războiului. Din cele 300 milioane sau repartizat unei părți acelor păgubiți din vechiul regat 250 de milioane, rămânând 50 de milioane pe seama celor dăunați din Ardeal, Bucovina și Basarabia. Repartizarea sumei din urmă se va face, după ce comisiunile, cari lucrează de prezent la constatarea pagubelor din teritoriile alipite își vor fi terminat lucrările.

În legea repaosului duminical, votată de legislația țării, sunt prevăzute, ca serbători legale, următoarele zile: Anul nou (1 Ianuarie); Botezul Domnului (6 Ianuarie); Aniversarea Unirii Principatelor române (24 Ianuarie); prima și a doua zi de Paști; Sf. Gheorghe (23 Aprilie); 1 Maiu; Proclamarea independenței României (10 Maiu); Înălțarea Domnului; prima și a doua zi de Crăciun (25 și 26 Decembrie).

Transacțiune de bunuri industriale. Societatea „Nadrágy Részvénytársaság” din Lugoj a vândut conform contractului de vânzare și cumpărare din 30 Noembrie 1924 toate imobilele, cuprinse în cărțile funduare: Nr. 1 a comunei Crivina, Nr. 471 a comunei Găvojdia, Nr. 30 a comunei Criciova, Nrii 151 și 352 a comunei Jdioara și Nrii 197 și 190 a comunei Nădrag cu accesoriile lor contra sumei de Lei 21.000.000, societății anonime forestiere din Nădrag, cu sediul în București. Consiliul de miniștri în ședința din 25 Maiu a. c. a aprobat validarea acestei transacțiuni făcute între întreprinderile de mai sus.

Viena dușmană bolșevismului. Vorbind la o întrunire electorală ministrul de externe al Austriei, dr. Mataja, a ținut să precizeze punctul de vedere al Austriei față de bolșevism.

„Ceea ce ne face se fim dușmani neîmpăcați ai regimului comunist, a zis ministrul, este acea luptă pe cât de teribilă pe atât de respingătoare ce o duce acest regim împotriva creștinismului și religiei, împotriva culturii și legilor morale. Combatem în bolșevici pe asasinii preoților noștri, pe pângăritorii credinței în Dumnezeu, combatem pe dușmii tuturor ideilor, care ne sunt scumpe. Capitalismul se poate împăca cu bolșevismul, în schimbul unor concesiuni sau furnituri. În lupta noastră ideală, o astfel de împăcare este imposibilă”.

Continuând Dr. Mataja a recunoscut caracterul primejdios al propagandei bolșevice, insistând asupra datoriei poliției de a supraveghea toate întâlnirile, transporturile și pe toți călătorii străini.

Ministrul constată că poliția vieneză își face datoria în această privință. S'a făcut apoi apel la poliția tuturor celorlalte state, declarând că Austria este dispusă la această cooperare.

Palestina. Acum, când se planuește formarea unui stat evreesc în Țara sfântă, este foarte vorbitoare următoare statistică, după re-

censământul cel mai nou, din 1922, a populației Palestine, după religii: 1. Musulmani (mai ales Arabi): 598.339; 2. Israeliți: 83.957; 3. Creștini: 73.024; 4. Alte religii: 1652. Așa dar 83.957 de Israeliți au în fața lor 673.015 de locuitori de alte religii, care numai în armonie nu trăesc cu Mozaismul. Proportia n'au schimbat-o nici ultimele emigrări ale Evreilor în Palestina, căci s'a constatat că pleacă în fiecare an din țara sfântă cam toți atâți Evrei câți intră. Povestea jidovului rătăcitor se repetă.

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de preot din parohia de cl. III. din *Forotic*, devenit vacant prin moartea preotului Martin Ciulin, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente:

1. Uua sesiune parohială constatătoare din 45 jug.
2. Un intravilan de 1200 st. □.
3. Una și jumătate (1,1/2) litră de pământ pentru vie.
4. Venitele stolare uzitate.

Alesul va trebui singur să se îngrijească de locuință, nefiind casă parohială; și tot odată va trebui să supoarte dările după pământul ce-l folosește.

Recuzenții își vor înainta cererile de concurs. P. On. Oficiu protopresbiteral din Oravița, adresate Comitetului parohial din Forotic, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila încunoștințare a P. On. Domn protopresbiter și nici decum în ziua de alegeré.

Forotic, din ședința Comitetului parohial ținută la 22-Martie 1925.

Gheorghe Pópovici m. p. **Pavel Frențlu** m. p.
președ. Com. paroh. notar Com. paroh.

În conțelegere cu mine: Virgil Musta m. p., protopresbiter.

Nr. 1382. B. ex. 1925.

Acest concurs se publică cu adausul, că în baza aliniatului ultim din §. 29 al Regulamentului pentru parohii și în baza decisului consistorial data 3 Martie și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053 B., ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preotești.

3-3

Caransebeș, din șed. cons. ținută la 7. Apr. 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 184/exec. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al Judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102 art. de lege LX din 1881 și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin aceasta publică, că în urma deciziei Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 1481/1925 efectuându-se execuțiunea la 13 Aprilie 1925 în favorul următorului Gheorghe Cuzma reprez. prin avocatul Dr. Constantin Sgăverdia contra urmăritului pentru suma de 7000 Lei — bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 11100 Lei — bani și anume: Diferite mobile etc. se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 1894/1925 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretensiunii de 7000 Lei — bani capital, cu 5% interese din 23 Martie 1925 și spesele de 1661 Lei — bani, staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 25-lea Iunie 1925 la orele 2 p. m.** în comuna Caransebeș la locuința execuțatului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX din 1881: §-ul 107, 108 se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întru cât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supracuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în sensul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora. Caransebeș, la 14-lea Iunie 1925.

Mihail Guran
executor jud. reg.

Nr. 180 exec. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al Judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102 art. de lege LX din 1881 și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908, prin aceasta publică, că în urma deciziei Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 2907/1924 efectuându-se execuțiunea la 27 Martie 1925 în favorul următorului Eugen Weltmann reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri contra urmăriților pentru suma de 1500 Lei — bani capital și acces., mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 4500 Lei — bani și anume: mobile de casă și prăvălie să vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 1650/1925 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș, pentru încasarea pretensiunii de 1500 Lei — bani capital, cu 6% interese din 14 Aug. 1924 și spesele de 934 Lei 50 bani, staverite până în prezent, să fixează termenul de licitație **pe ziua de 26-lea Iunie 1925 la orele 3 p. m. în comuna Rueni** la locuința execuțatului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX. din 1881: §-ul 107, 108, se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întru cât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supracuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în sensul §-lui 120 a legii LX. din 1881: se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30-lea Maiu 1925.

Mihail Guran
executor jud. reg.

**PROPRIETATEA CONSISTORULUI DIECEZEI
ORT. ROM. A CARANSEBEȘULUI.**

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane.

Otel cu bun renume
aproape de centru.
Apaduct, lumină elec-
trică, serviciu prompt
prețuri moderate. Re-
giune romantică de
o frumseță rară. Vila
stă oaspeților la di-
spoziție începând cu
1 Maiu până la sfâr-
șitul lui Octomvrie.
Informațiuni da:

ADMINISTRAȚIA VILEI DO-
BOȘAN DIN BĂILE ERCULANE

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea
hainelor bărbătești. Confec-
ționează reverenzi pentru domnii
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fason.

Serviciu p r o m t și real.

Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.